

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/476/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7110212432
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7110212432.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a členov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Alpenstrasse 2, CH-6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, proti žalovaným v 1. rade: X. K., E.. X.X.XXXX, I. P., Š.Á. XXX, v 2. rade: X. Z., E.. XX.X.XXXX, I. P., Š. XXX, v konaní o zaplatenie 2.192,64 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 18C/260/2010-92 z 29.6.2012

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa (ďalej len „súd“) rozhodol tak, že žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 453,01 EUR s 9% ročným úrokom z omeškania od 25.6.2009 do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach po 30 EUR počínajúc mesiacom júl 2012 vždy do 15. dňa bežného mesiaca na účet žalobcu až do zaplatenia pod následkom straty výhody splátok. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Vychádzal zo zistenia, že žalobca uzavrel so žalovanými v 1. a 2. rade aj záložnú zmluvu, predmetom ktorej bolo zriadenie záložného práva k predmetnému zálohu - motorovému vozidlu v prospech žalobcu ako záložného veriteľa na zabezpečenie jeho pohľadávky. Toto záložné právo bolo registrované v Notárskom centrálnom registri záložných práv dňa 4.3.2008 pod sp. zn. 5814/2008. Okrem toho na motorové vozidlo bolo uzavreté havarijné poistenie v poisťovni Kooperatíva, a.s. Bratislava. Žalovaní dňa 19.8.2008 oznámili žalobcovi, že na predmetnom motorovom vozidle vznikla poistná udalosť, uplatnili si poistné plnenie a poisťovňa vyplatila toto poistné plnenie priamo žalobcovi dňa 27.1.2008 vo výške 2.777,86 EUR.

Súd dôvodil, že žalovaní v 1. a 2. rade svoj záväzok riadne splatiť úver nespĺnili, a preto žalobca dňa 19.6.2009 odstúpil od zmluvy a týmto dňom sa stal splatným celý dlh vo výške uplatnenej v tomto konaní. Žalovaná istina podľa žalobcu pozostáva z dlžných splátok splatných do dňa predčasnej splatnosti, vrátane úrokov z omeškania a zmluvnej pokuty v sume 1.780,73 EUR z nesplatennej časti istiny splatnej ku dňu skončenia zmluvy 3.301,01 EUR a z preplatku na splátkach v dôsledku korekcie poistného po dátume poistného plnenia 111,24 EUR. Od dlžnej sumy žalovaných bolo odpočítané poistné plnenie 2.777,86 EUR.

Medzi účastníkmi konania bolo nesporné, že dňa 11.2.2008 bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o zriadení záložného práva č. zmluvy 9400005203 medzi splnomocneným zástupcom

spoločnosti ESSOX SK s.r.o. A. A. a žalovanou v 1. rade ako dlžníčkou, a žalovaným v 2. rade ako spoludlžníkom. Predmetom tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru zo strany žalobcu žalovanej v 1. rade na kúpu ojazdeného motorového vozidla typu Renault Laguna Diesel 2,2 dT RXE EVČ D. XXX C., pričom priama platba žalovanej predstavovala 53.700,- Sk a výška úveru 125.300,- Sk. Výška mesačnej splátky bola medzi účastníkmi zmluvy dohodnutá na 6.746,- Sk v 36-tich mesačných splátkach, vždy k 15. dňu v mesiaci od 15.3.2008 do 15.2.2011. Podľa ďalších zmluvných dojednaní ročná úroková sadzba predstavovala 34,45%, poplatok za preverenie vozidla 3.500,- Sk, RPMN 43,58%, súčet mesačných splátok 242.836,- Sk a cena úveru 77.344,- Sk.

Z listinných dôkazov predložených žalobcom je zrejmé, že dňa 8.8.2008 nastala na predmete zmluvy poistná udalosť- totálna škoda, v dôsledku čoho došlo k poistnému plneniu zo strany poisťovne Kooperatíva, a.s. v sume 2.777,86 EUR, ktorá suma bola dňa 26.1.2009 poukázaná na účet ESSOX SK s.r.o.. Táto skutočnosť vyplýva z listu poisťovne zo dňa 22.1.2009, a žalobca predložil súdu Obchodné podmienky zmluvy o úvere, zmluvy o revolvingovom úvere a vydání úverovej karty a zmluvy o zriadení záložného práva spoločnosti ESSOX SK s.r.o. č. 01/2008 zo dňa 1.1.2008, ktoré bolo súčasťou zmluvy o úvere, pričom išlo o spotrebiteľský úver na ojazdené auto.

Súd citoval §§ 34, 39, 52, 54 O.z., § 1, 4 zák. č. 258/2001 Z.z. a dôvodil, že predmetom tohto konania je zjavne právo žalobcu, ktoré vyplýva zo záväzku vzniknutého zo spotrebiteľskej zmluvy, pri ktorej s prihliadnutím na všetky okolnosti žalovaní v 1. a 2. rade ako spotrebiteľia jej obsah podstatným spôsobom neovplyvnili, a teda súd aj bez návrhu a prípadných námietok zo strany žalovaných v 1. a 2. rade sám, z úradnej povinnosti prihliadal na to, či uzavretá zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky, ktoré by na škodu spotrebiteľa zakladali nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. Zákonné ustanovenia, ktoré na skutkový stav aplikoval, súd vykladal vo svetle ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v OZ, ako aj nepriameho účinku smerníc 93/13/ES o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a smerníc o spotrebiteľských úveroch 87/102/ES, 90/88 ES, 98/7/ES. Pri tzv. spotrebiteľských úveroch, t.j. pri právnych vzťahoch, keď na jednej strane vystupuje veriteľ, zväčša podnikateľ, finančná inštitúcia a na druhej strane spotrebiteľ.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobca poskytol žalovaným v 1. a 2. rade úver v sume 4.159,20 EUR, z ktorej sumy žalovaní zaplatili 928,33 EUR štyrmi splátkami a okrem toho k tejto splátke bol pripočítaný v prospech žalovaných platba zo strany poisťovne v sume 2.777,86 EUR, teda spolu takto zaplatili 3.706,19 EUR, a preto po odpočítaní tejto čiastky od poskytnutého úveru zostali žalobcovi dlžní sumu 453,01 EUR, a ak žalobca v tomto konaní uplatňoval voči žalovaným zaplatenie úroku z úveru vo výške 34,45% ročne tak, ako to bolo zmluvne dohodnuté, súd dospel k tomu záveru, že takto dohodnutý úrok z úveru je neplatný podľa s ust. § 39 OZ z dôvodu, že je v rozpore s dobrými mravmi upravenými v § 3 ods. ods. 1 OZ. Podľa tohto zák. ustanovenia výkon práv a povinností vyplývajúcich z občiansko-právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Ide o všeobecné ustanovenie hmotno-právnej povahy, ktoré umožňuje súdu vec posúdiť v tom smere, či výkon daného subjektívneho práva je v súlade s dobrými mravmi, pričom za právny úkon priečiaci sa s dobrými mravmi treba považovať vždy úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov, vzájomných vzťahov medzi ľuďmi.

Súd zistil, že v čase poskytnutia úveru žalovaným v 1. a 2. rade, priemerná výška úrokovej miery obchodných bánk na Slovensku bola pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov - 12,76%. Podľa zváženia súdu vzhľadom na to, že žalobca je podnikateľský subjekt, ktorý má v predmete svojho podnikania poskytovať spotrebiteľských úverov, teda pôsobí ako nebankový subjekt by mohol požadovať úrok zvýšený do 100%, ktorý úrok by bol ešte akceptovateľný. V tomto prípade však dohodol úrok z úveru vo výške 34,45%, ktorý úver presahuje približne o 170% priemernú úrokovú mieru z úverov obchodných bánk. Z toho dôvodu súd dospel k tomu záveru, že takto dohodnutý úrok z úveru je súdom neakceptovateľný, je v rozpore s §3 ods. 1 OZ, spôsobuje aj neprijateľnú podmienku v zmluvných dojednaniach a ako taký, je neplatný. Preto súd žalobcovi žiaden úrok z úveru voči žalovaným nepriznal, preto žalobcom uplatnený nárok obsahuje aj náklady spojené s úverom a zmluvnú pokutu v dôsledku porušenia platobných povinností, súd zistil, že ustanovenia Obchodných podmienok upravujúcich tieto nároky žalobcu už boli súdom vyhlásené za neprijateľné a teda neplatné (§153 ods. 3 O.s.p.), a podľa ustálenej praxe, lebo rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 29.10.2010 č.k. 11C/71/2010-49, ktorý

rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 č.k. 3Co 3/2011, boli nasledujúce zmluvné podmienky dohodnuté žalobcom s iným spotrebiteľom vyhlásené za neprijateľné: „Náklady spojené s úverom: Klient je povinný platiť náklady na úver, t.j. úroky, poplatky, prípadne poisťné a ostatné náklady a platby (náklady na vymáhanie pohľadávok a podobne), ktorých výška je uvedená v žiadosti a sadzobníku, alebo ktoré vzniknú vo vzťahu k tej-ktorej predmetnej zmluve, ako aj zmluvné pokuty a úroky z omeškania.“

„Dôsledky porušenia platobných povinností: omeškanie s plnením peňažných záväzkov klienta má za následok vznik práva spoločnosti na dohodnutý úrok z omeškania vo výške 0,1% denne aj za začatý deň omeškania a zmluvnú pokutu vo výške 10% každej mesačnej splátky, z ktorej úhradou je klient v omeškaní. Akékoľvek výdavky spoločnosti spojené s vymáhaním pohľadávky znáša klient a ich výška môže byť v sadzobníku určená paušálne; bez jej určenia je klient povinný hradíť skutočne vynaložené náklady spoločnosti. Zmluvná pokuta je splatná najneskôr 5 dní odo dňa doručenia písomnej výzvy na jej úhradu klientovi. Dohoda o zmluvnej pokute obsiahnutá v OP nevyklučuje možnosť uplatnenia práv a na náhradu škody, ktorá vznikne spoločnosti v plnej výške“, a v prejednávacom prípade sa jedná o rovnaké znenie ustanovení Obchodných podmienok ktoré súd vyššie citoval a preto neplatnosť týchto dojednaní sa vzťahuje rovnako aj toto konanie. Žalobca v tomto konaní prispôobil podanú žalobu jedine v časti požadovaného úroku z omeškania, tým, že v tomto konaní požadoval zákonný úrok z omeškania, avšak ostatné požadované nároky právoplatne vysloveným neprijateľným podmienkam neprispôobil, teda uplatňoval nároky vyplývajúce z neplatných ustanovení Obchodných podmienok. Preto v prevyšujúcej časti súd jeho žalobu zamietol.

Súd priznal žalobcovi požadovaný úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dátume účinnosti odstúpenia od zmluvy o úvere, čo bolo dňa 24.6.2009, kedy list žalobcu bol doručený žalovanej v 1. rade a nasledujúcim dňom sa dostala do omeškania. Výška úroku z omeškania je v súlade s § 3 vl. nar. č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2009.

Vzhľadom na to, že v tomto konaní mali prevažný úspech žalovaní v 1. a 2. rade, ktorým však žiadne trovy konania nevznikli, súd rozhodol o trovách konania tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

V podanom odvolaní čo do zamietajúcej časti (nepriзнание úrokov z omeškania vo výške 9% z istiny od 25.6.2009 do zaplataenia, v časti splácania dlhu žalovaných 1, 2 v mesačných splátkach 30,- eur a nepriзнание uplatnenia trov konania) a žiadali napadnutý rozsudok zmeniť, vyhovieť žalobe celkom a priznať trovy 746,85 eur.

V odvolaní namietali, že suma vo výške 136,68 eur predstavujúca úroky z omeškania naučtované ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy tak nepredstavovala predmet tohto konania ako to navrhovateľ uviedol vo svojom vyjadrení zo dňa 9.8.2011. Nárok na zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 44,79 eur tak tiež nepredstavoval predmet tohto konania. Obdobné je možné konštatovať o sume vo výške 6,64 eur, predstavujúcej poplatky za zaslanie upomienok. Oni v žalobe uviedli, čo žiadali, lebo suma 2.192,64 eur ako zvyšná časť úverovej istiny splatnej ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy zostáva nezaplataená, nesprávne bol vyhodnotený skutkový stav, odplata úveru podľa úrokovej sadzby 34,45% ročne a RTNN 43,58% nie je v rozpore s dobrými mravmi, lebo komerčné banky poskytujú iné úroky. Odplata za poskytnutie úveru sa má skúmať individuálne, a to s prihliadnutím na schopnosť osoby dlžníka, mieru zabezpečenia záväzku. O. i. namietal, že navrhovateľ zároveň nesúhlasí so splácaním dlhu odporcov v 1. a 2. rade v splátkach po 30,- eur mesačne. Uvedená výška splátky je neprímerane nízka v pomere k výške dlhu odporcov v 1. a 2. rade. Zároveň takto nízku splátku neodôvodňuje ani sociálna situácia odporcov v 1. a 2. rade, ktorí sú v produktívnom veku, a podľa názoru navrhovateľa súd prvého stupňa rozhodol nesprávne, keď nepriznal navrhovateľovi náhradu trov konania. Navrhovateľ na podporu tohto svojho tvrdenia poukazuje na skutočnosť, že súdne konanie bolo zavinené výlučne konaním odporcov v 1. a 2. rade a ako uvádzame vyššie, navrhovateľov nárok je dôvodný v celom rozsahu. Odporcovia v 1. a 2. rade sa žiadnym spôsobom nesnažili alternatívne riešiť vysporiadanie svojho záväzku voči navrhovateľovi, nenavrhlí odklad či zníženie splátok, alebo iný možný spôsob. Navrhovateľovi tak neostala iná možnosť, ako domáhať sa svojho práva uplatnením žaloby na súde, pričom zdôrazňujeme, že súdne konanie a s ním vynaložené trovy boli nevyhnutné pre dovolanie sa svojho práva navrhovateľom. Máme preto za to, že navrhovateľovi má byť priznaná plná náhrada trov konania.

Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaná K. X. navrhla potvrdiť rozsudok ako vecne správny. Trovy odvolacieho konania nežiadala, zriekla sa ich. K odvolaniu žalobcu dodáva len to, že vyššiu časť splácať nie je schopná sama s ohľadom na manželove a jej sociálne postavenie, ona nemá produktívny vek, lebo je nezamestnaná, je prakticky vylúčená z možnosti sa zamestnať, poukazuje na rozhodnutie Ostravského súdu vo veci VSPHA 12Cmo/95/2005, ktoré dostala v liste zo dňa 11.9.2012, ktoré považuje za veľké ovplyvňovanie rozhodovanie súdov, lebo ide o Ostravský rozsudok a telefonicky jej bolo odpovedané, že oni neprehrávajú na súdoch, preto nevie, či ju nezastrašovali týmto rozsudkom a tento rozsudok, resp. rozhodnutie poslala naspäť odvolaciemu súdu.

O. i. z tohto rozhodnutia vyplýva, že išlo o zmluvu o pôžičke, ale rozhodoval Vrchný súd v Prahe uznesením 12Cmo/95/2005-62 proti fyzickým osobám o námietkach žalovaného proti zmenkovému platobnému rozkazu (rozhodnutie je z 13.7.2005).

Podaním zo dňa 28.2.2013 požiadala obchodná spoločnosť Intrum Justitia Debt Finance AG o zmenu účastníka konania.

Uznesením č.k. 18C/260/2010-138 z 14.5.2015 súd prvého stupňa vyhovel návrhu a pripustil, aby z konania vystúpila pôvodná strana sporu ESSOX SK s.r.o. v likvidácii a na jeho miesto vstúpil Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Alpenstrasse 2, CH-6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266.

Odvolací súd podľa § 214 ods. 2 O.s.p. (lebo v ostatných prípadoch možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu uvedenom v § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a zistil, že rozsudok je vecne správny, odvolací súd sa s dôvodmi uvedenými v rozsudku súdu prvého stupňa stotožňuje v celom rozsahu, lebo sú správne a zákonné a so skutočnosťami namietanými v odvolaní sa vyrovnal už prvostupňový súd (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p. a podľa § 156 ods. 3 O.s.p. rozsudok verejne vyhlásil).

Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy, zavedenej zákonom č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Z ust. čl. 46 ods. 1 Ústavy SR vyplýva, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne SR.

Podľa § 212 ods. 3 O.s.p., na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O. s. p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s §132 O. s. p., a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O. s. p.

Súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O. s. p., preto tento odvolací dôvod tiež nie je v prejednávanej veci daný nie je povinný doplňovať dokazovanie súd podľa § 120 ods. 4 O.s.p., ak dôkazy nemôžu zvrátiť skutkový stav.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci [§ 205 ods. 2 písm. f) O. s. p.] je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania). Súd vec správne právne posúdil, jeho rozsudok je presvedčivý.

Zákonná úprava obsiahnutá v ust. § 120 O.s.p. rešpektuje zásadné rozdiely medzi sporovým a nesporovým konaním. Okrem toho akceptuje tú skutočnosť, že vzhľadom k odporcovmu návrhu na dokazovanie, je takýto návrh nadbytočný.

Súd prvého stupňa vysvetlil v rozsudku argumenty, pre ktoré vyhovel aj zamietol žalobu, ďalej argumenty, na základe ktorých sú žalovaní povinní zaplatiť žalobcovi plnenie, ako aj logické postupy pri vyhodnotení dôkazov a dôvody sú presvedčivé.

V ostatných podrobných dôvodoch a argumentoch súdu prvého stupňa odvolací súd potom odkazuje na presvedčivé dôvody rozsudku tohto súdu.

Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd poznamenáva, že v čase poskytnutia úveru žalovaným v 1. a 2. rađe právny predchodca strany žalobcu mal vychádzať z toho, že výška úrokov je v mieri obchodných bánk na Slovensku bola pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov len 12,76%, preto aj žalobca je podnikateľský subjekt, a pôsobil na trhu ako nebankový subjekt, dohodnutý úrok z úveru vo výške 34,45% presahuje uvedené limity, lebo predstavuje približne 170% priemernú úrokovú mieru z úverov obchodných bánk.

Vzhľadom na finančnú situáciu a na vplyv zamestnanosti na Slovensku ostatné námietky žalobcu v odvolaní sú absolútne neopodstatnené, ak čo do výšky zaplataenia istiny 453,01 eur s úrokom, súd povolil splatenie časti úveru v mesačných splátkach po 30,- eur, aj tento výrok je zákonný, správny.

Odvolací súd rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. keď žalovaným vôbec nevznikli trovy a žalobcovi nepatria ako neúspešnému v odvolacom konaní.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.